

Til § 100.

Efter ejendomsskyldens fiksering, jfr. lov nr. 30 af 15. februar 1957 om fiksering af ejendomsskyld til staten og lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. senest lovbekendtgørelse af 19. januar 1967, er de i de hidtidige boligstøttelove indeholdte bestemmelser om fritagelse for ejendomsskatter uden betydning for fremtidigt byggeri.

For så vidt angår allerede opførte ejendomme, der er eller har været omfattet af boligstøttelovens skattefritagelsesbestemmelser, er det for statsskatternes vedkommende i lov nr. 24 af 28. januar 1966 om ejendomsskyld til staten, § 6, fastsat, at ejendomsskylden endeligt bortfalder den 1. april 1966 for ejendomme, der for skatteret 1965-66 har været fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til bestemmelserne i lovgivningen om byggeri med offentlig støtte.

En lignende bestemmelse gælder ikke for de kommunale ejendomsskatters vedkommende. Indtil videre fortsætter de løbende skattefritagelser i henhold til boligstøttelovene indtil udløbet af den for hver enkelt ejendom gældende fritagelsesperiode.

På denne baggrund vil de hidtidige bestemmelser i boligstøtteloven om skattefritagelse nu kunne udgå, idet det dog, for så vidt angår de amtskommunale skatter, vil være nødvendigt med en bestemmelse som foreslået.

Bestemmelsen har alene til formål at opretholde løbende fritagelser, som ellers ville bortfalde ved overgangen fra huslejetilskud til den særlige boligsikring i medfør af boligsikringslovens § 20, stk. 3.

Til §§ 101, 102 og 103.

Disse bestemmelser betegner en videreførelse af de tilsvarende bestemmelser i 1958-loven. Der er indføjet de fornødne redaktionelle ændringer af lovhenvvisninger m. v., og i § 102 — som i 1958-loven er § 122 — er indføjet de ved lov nr. 160 af 11. maj 1966 om ændring af lov om boligbyggeri gennemførte ændringer i bestemmelserne (bortset fra ændringerne vedrørende rentesikring efter overgangsbestemmelserne, som ikke videreføres i nærværende lovforslag).